

Nếu bạn thích bánh mỳ, ít nhất phải đến Canzas. Nếu không phải là xa hơn.

Bỏ ngô, nếu bạn không muốn, thì có thể gạt ra khỏi thực đơn; để sản xuất được nó đòi hỏi quá nhiều điều phiền phức, kể cả máy chuyên dụng, mà tất cả những cái này đều đòi hỏi có tiền, tiền và tiền.

Nghỉ một chút, hãy bắt đầu một chuyến đi mới - lần này sang Nam Mỹ, ở đó bạn có thể hái một ít chuối. Trên đường về hãy rẽ vào trại sữa gần nhất để lấy một ít sữa và bơ.

Mệt chưa? Đó, nếu bạn chống chủ nghĩa tư bản, tất cả những điều mô tả ở trên sẽ là cách thức duy nhất để có thể chuẩn bị cho mình một bữa ăn sáng. Hãy ngẫm nghĩ về điều đó!

----- NỀN VĂN MINH NHÂN LOẠI ĐƯỢC XÂY DỰNG BẰNG TƯ BẢN

Tổng số tiền cần để xây dựng đường sắt và đóng tàu, tức là mới chỉ để vận chuyển thực phẩm cho bữa ăn sáng, có thể làm loạn bất cứ óc tưởng tượng nào. Khoảng vài trăm tỷ đôla. Chưa nói đến việc thuê công nhân cho những con tàu ấy. Nhưng giao thông vận tải mới chỉ là phần nhỏ của nền văn minh hiện nay. Muốn vận tải gì thì cũng phải sản xuất ra nó cái đã. Còn việc chuẩn bị để sản phẩm có thể đưa ra bán được, bạn quên rồi sao? Đó là hàng triệu, hàng triệu đôla: máy móc, thiết bị, bao bì, vận chuyển, bảo quản, bán, cuối cùng là quảng cáo và cộng thêm vào đó là tiền lương cho hàng vạn người. Mà vạn là thế nào - phải hàng triệu người!

Không tàu thủy, không đường sắt nào hoạt động được nếu thiếu con người. Những thành tựu đó tượng trưng cho nền văn minh và đòi hỏi được vận hành có trình độ chuyên môn, có kiến thức đặc biệt về công nghệ, nói cách khác, đòi hỏi những người tài năng: có trí tưởng tượng, niềm tin, hưng phấn, dám quyết định và đủ kiên quyết. Những người đó chính là các nhà tư bản đấy! Hành động của họ được khích lệ bởi mong muốn xây dựng, tạo thành, phục vụ, thu lợi nhuận và tích lũy tài sản. Và vì họ có những hình thức phục vụ mà thiếu chúng thì cũng sẽ không có cả nền văn minh, cho nên họ đứng trên con đường đi tới của cải vĩ đại.

Để dễ hiểu hơn, tôi muốn thêm rằng những nhà tư bản ấy chính là những người bị bọn phê bình đường phố lên án và kẻ xấu. Họ là những người mà các loại cực đoan, cộng sản, kẻ cướp, các nhà chính trị bản thiêu và bọn tâng tặn lương tâm vẫn gào lên khắp nơi: nhìn kia, bọn thú dữ, bọn cá mập Wall-street!

Các bạn hãy chú ý là tôi không phản đối và cũng không bênh vực một hệ thống kinh tế nào.

Mục đích của quyển sách này - mục đích mà tôi đã dành hơn nửa thế kỷ cho nó, - là cấp cho những ai mong muốn một triết lý tối ưu, những kiến thức tốt nhất giúp cho con người đạt được của cải mà anh ta mong mỏi.